

at man i Virkeligheden ikke kan bruge mere end 2 Mill. Kr. i Aaret 1923—24.

De Ændringsforslag, der er stillet fra Oppositionens Side, af de Radikale og Socialdemokraterne, kan jeg i Henhold til de Udtalelser, jeg allerede har fremsat, ikke anbefale til Vedtagelse, fordi de gaar videre, end man i Virkeligheden kan gaa. For det første har de Partier, der har været med til at gennemføre Hærloven, den Anskuelse, at vi maa have en vis minimal Styrke her i København, og for saa vidt man, hvad vi mener, skal have et Regiment Fodfolk og noget Artilleri her, saa vil man ikke kunne undvære mere, i alt Fald i Øjeblikket, end det, der fra min Side er stillet Forslag om. Jeg gør i Anledning af det ærede Medlem Hr. P. Munchs Udtalelser opmærksom paa, at hvis man skulde flytte Artilleriet ud til de sjællandske Garnisonsbyer, Ringsted og Holbæk, saa vilde der kræves Nybygninger dér; det er aldeles afgjort. Det er Mening, at der skal være Artilleri, som der hidtil har været, baade i Holbæk og i Ringsted, to lette Batterier hvert Sted, det vil sige 160—180 Mand, og der kan ikke være mere derude. Der maatte altsaa opføres Nybygninger, for saa vidt hele Artilleriet skulde flyttes derud. Men af flere forskellige Grunde maa jeg mene, at det vil være det rigtigste, at noget Artilleri bliver i København. Man vil vide, at der stadig foretages og ikke mindst i den nærmest kommende Tid skal foretages forskellige Prøveskydninger med Artillerivaaben, og det vilde være meget ubekvemt, om man skulde sende disse forskellige Artillerivaaben ud til Holbæk eller Ringsted for at foretage Prøverne dér. Det vil være ganske anderledes bekvemt at have en Skydebane herinde i Nærheden af København. Det er Mening med Hensyn til de Vaaben, der skal anskaffes, naar nu den nye Hærordning træder i Kraft, at man — og det vil jeg antage, man ikke mindst fra radikal og socialdemokratisk Side vil sætte stor Pris paa — vil søge at faa disse Vaaben i saa stor Udstrækning som muligt og helst alle lavet her i Landet. Men der skal, som sagt, foretages en hel Del Prøveskydninger, og af den Grund tror jeg, det vilde være uheldigt, om man ikke ogsaa havde Skydebaner for Artilleriet i Hovedstadens Nærhed.

At afhænde Lejrene tror jeg vilde være meget uheldigt, og det maa jeg meget bestemt fraraade. Man er vist fra alle Sider enig om, at disse Lejre udenfor Kø-

benhavn er ganske udmærkede Øvelseslejre for det unge Mandskab, der skal aftjene sin Værnepligt, og ikke mindst vækker de Beundring hos udenlandske militære sagskyndige, der ser dem. Jeg tror heller ikke, man kan undvære dem, og ud fra den Betragtning, at vi skal tænke paa at skaffe de unge Mennesker, som skal aftjene deres Værnepligt, saa gode Forhold, som det overhovedet er muligt, mener jeg, at disse Lejre er af meget stor Betydning.

Hvad de store Summer angaar, som man fremhæver at kunne spare ved Afhændelsen af de forskellige Etablissementer — det, man stiller Forslag om fra radikal og socialdemokratisk Side —, da tror jeg ikke, man skal lade sig imponere alt for meget af disse Summer. Naar f. Eks. Kronborg Slot staar opført til 4 Mill. Kr., er det saa Meningen, at det skal afhændes? Og naar Kastellet er opført til 6½ Mill. Kr., saa ved man jo, at man fra Oppositionens Side i dette Øjeblik ikke alene vil stille det til Raadighed for et andet Formaal, Indretningen af et Museum, men samtidig vil være med til at bevilge 6—7 Mill. Kr., før at dette Museum kan blive opført paa Kastelets Grund. Jeg tror derfor ikke, man skal tage disse Summer for andet end det, de er, en Opgørelse efter Statsregnskabet. Man kan naturligvis opføre dem i en Betænkning, men det, jeg her har nævnt, kan ikke sammenlignes med f. Eks. Christianshavns Fæled og Sølvgadens Kaserne, som man efter min Mening virkelig kan tænke paa at faa solgt og faa Penge ind for.

Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen var, saa vidt jeg kunde forstaa, lidt indigneret over, at det havde taget saa lang Tid, inden man overhovedet var kommet til anden Behandling af dette Lovforslag. Det ærede Medlem nævnte, at det havde taget 4½ Maaned. Jeg maa imidlertid gøre opmærksom paa, at der er en særlig Grund, og det er den, at man stillede en Række Spørgsmaal, og de var stillet paa en saadan Maade, at det nødvendigvis skulde tage nogen Tid at besvare dem. Man stillede f. Eks. det Spørgsmaal, hvor meget Mandskab der i 1913—14 laa i de forskellige Provinsgarnisoner. Jeg kan ikke indse, hvad Betydning dette kunde have for dette Lovforslag; men det er jo en given Sag, at Undersøgelsen deraf maatte medføre, at vi maatte ud i alle Hjørner og Kanter af Landet til de forskellige Garnisonsbyer for at faa oplyst — og det har ikke kunnet gøres saadan paa en Studs —, hvor meget Mandskab der havde ligget